

Японська культура

Підготувала Тимоць
Ірина

Ікебана

Ікебана («живі квіти») — традиційне мистецтво аранжування квітів у Японії. Ікебана зародилася в Китаї в VII столітті. Її винайшов священник-буддист. Спочатку вона використовувалася як підношення богам, Буддам і створювалася тільки ченцями. У наш час цим займаються в основному жінки. Згодом ікебану перейняли японці, і, як це часто бувало, вони переробили її на свій лад, і розвинули це мистецтво. Сьогодні японські й

Карате

Каратé («голіруч») або **Каратé-до́** є бойовим мистецтвом, що розвинулося з китайських бойових мистецтв та мистецтв островів Рюкю. Карате, у загальному сенсі, — це мистецтво самозахисту за допомогою ударів, блоків та рухів. Удари завдаються як руками (кулаками, ребром долоні, відкритою рукою, ліктями), так і ногами (стопами, колінами). В різних стилях карате також вчать ударам в больові точки та життєво важливі ділянки, використанню захватів, викручуванню суглобів, замкам, утримуванням та кидкам. Людину, що практикує карате, називають каратистом

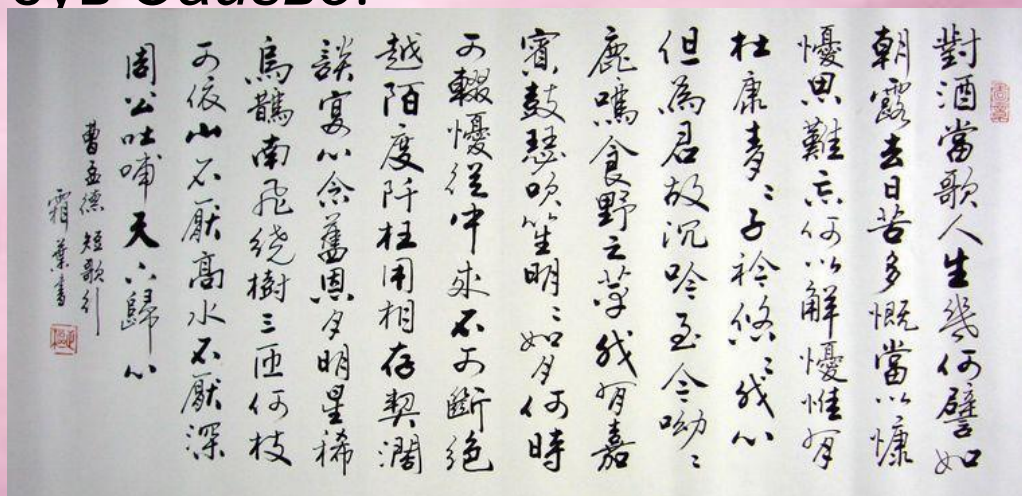

Танка

Танка або «**Коротка пісня**» — п'ятивірш, що складається із чергування п'яти- та семискладових рядків (5—7—5—7—7). Заклучні, завершальні рядки танка називаються *аґеку*.

Одиницею віршового метра у танка вважається склад, велике значення надається музичній тональності.

Танка виникла у японській поезії в VIII ст., досягла розквіту в IX—X ст., і розкрила свої можливості у творчості «шести безсмертних» ліриків (Наріхірі, Коматі, Гендзьо, Ясу-хіде, Кісена та Куронусі). Відомим майстром танки XII ст. був *Сайгьо*.

Хайку

Хайку — жанр японської ліричної поезії, трирядковий неримований вірш на основі першої півстрофи танка, що складається з 17 складів (5-7-5) і відрізняється простотою поетичної мови, свободою викладу.

Класичні хайку обов'язково будуються на співвіднесенні людини, її внутрішнього світу, біографії з природою, при чому природа повинна бути визначена **відчуттям** і **емоцією**, куди ведеться в теперішньому часі: автор показує свої переживання. Дуже важливим є те, скількома рисками малюються ієрогліфи, які стоять поряд. Якщо кількість рисок рівна, то японці вважають, що це хороше хайку. А чим більша різниця в кількості рисок в поблизу намальованих ієрогліфах — тим воно гірше.

Аніме

Аніме — японська анімація. Головна відмінність від анімації інших країн полягає в тому, що аніме орієнтується не на дитячу, а переважно на підліткову чи навіть дорослу аудиторію. Популярність має не лише в Японії, а й у світі.

Аніме часто відрізняється характерною манерою зображення персонажів та фону. Випускається у формі телесеріалів, а також фільмів. Для аніме характерне надзвичайне жанрове різноманіття, яке в інших країнах притаманне кіно, а не анімації. Окрім загальних жанрів (бойовик, детектив тощо), є й специфічні, властиві лише аніме. Саме різноманітність та орієнтація на глядачів різного віку є головними перевагами аніме. В інших країнах анімація є переважно абстрактним мистецтвом, аніме — повноцінне мистецтво.

Популярні аніме

Більша частина аніме-серіалів — це екранізація японських коміксів — *манги*, утім є й екранізації книжок, а також повністю оригінальні роботи.

Клинок розсікаючий демонів

Атака титанів

Токійські мстителі

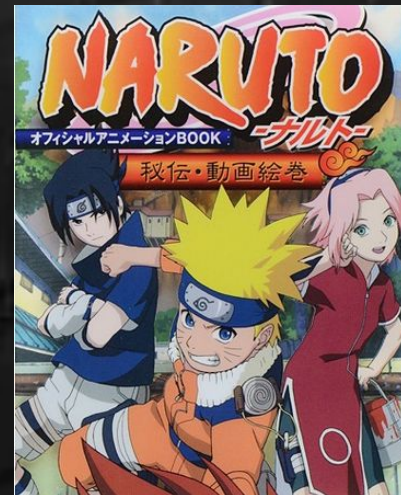

великий із бродячих псів

токійський

Наруто

**Бенкетувати приходять чужі,
сумувати – свої.**